

Z NAŠICH REVUÍ

Vojenské technické zprávy.

Roč. V., č. 9.—10.

Gen. ing Kolařík má tu úvodní článek o vývoji vojenské techniky u nás. Zdůrazňuje, že naši vojenské technice prospělo to, že důstojnický sbor technický vytvořil se z důstojníků aktivních a záložních, kteří přinesli si tvrdě získané zkušenosti válečné, a důstojníků legionářů, kteří přinesli si kritický úsudek ze světového rozhledu.

Zmiňuje se o nejpronikavějších změnách technických jako jsou: zavedení zkrácené pušky Mauserovy, lehkého kulometu ZB 26, rozvoje dělostřelectva protiletadlového, motorisace letectví, o vytvoření zeměpisného ústavu a konečně o vrcholné organizaci technické, t. j. o založení Vojenského technického ústavu a Vojenského leteckého ústavu studijního. Jsou to opravdu čestné výsledky vytvořené našimi technikami vojenskými za pouhých 10 let.

Mjr. Gebauer píše dále o fotografickém měření rychlosti dělových střel, jak zčásti bylo již předneseno na III. sjezdu čs. přírodovědců, dostatečně svědčící o vysoké vědecké úrovni článku.

Škpt. Frühauf přináší zevrubné výsledky srovnávacích pohonných látek pro automobilní motory, doložené velkým počtem diagramů a číselných tabulek, svědčící o nevšední důkladnosti provedených motorů. Kdo se zajímá o detailní postup zapalování a seřizování karburace, najde tu velmi pěkné a názorné poučení.

Škpt. Kudláč píše v krátké stati o oboustranném pozorování při střelbě dělostřelectva pomocí čtverečkové sítě udávající metry a celuloidových sítí, což vše lze vpraviti do tašky na mapy. Jím navrhaný způsob lze použiti i pro zastřelování sjednostranným pozorováním.

V hlídce ženijní jest stručný popis o elektrisaci v úseku VII. francouzské armády, mimo to jsou tu krátké zmínky o polské lize pro vzdušnou a protiplynovou ochranu, zmínka o plánovaných opevňovacích pracích ve Francii, na něž v rozpočtu 1928 je přiměřeno částkou 200 mil. fr., o leteckých pumách s raketami, které za letu vybuchují a urychlují pád pumy. Účinek výbuchu rakety pak je jako bychom zvětšili výšku, z níž raketa padá, o několik tisíc metrů.

Obvyklá patentní hlídka a zejména zevrubný a pozorností zasluhující přehled periodik, srovnaný podle jednotlivých hesel, uzavírá toto dvojčíslo.

Č. 11.

Škpt. ing. dr. Seifert píše o iniciační mohutnosti rozbušek, čímž doplňuje svoje dřívější články o stejném tématu z r. 1926 a 1927. Článek doprovází řadu fotografií probitých olověných destiček a diagramů, z nichž dospívá k závěru, že nejlépe klasifikuje rozbušky zkouška iniciační mohutnosti flegmatizací trhaviny.

Škpt. Pokorný popisuje zvukové jevy při výstřelu a kpt. Souhrada zabývá se ve stati, jak polním způsobem zhotoviti síť, pletiva a mřížoviny. O těchto obou článcích se zmíním po jejich dokončení v příštím čísle.

Hlídka zbrojní přináší článek mjra Justrowa z „Militär-Wochenblattu“ o tanku dnes a v budoucnosti. Popírá, že v budoucnosti budou mít tanky vedoucí význam a podepírá to tím, že Němci nedovedli na francouzském bojišti zavčas zavést novou střelnou zbraň. Vypočítává, že nyní by musil mít nejmenší tank pancíř tlustý nejméně 22 mm a ten sám vážil by 6 tun. Ale ani ten nechrání proti přímému zásahu střel 37mm.

Dále je tu stat o lehkých houfnicích v cizích armádách, a to v Anglii, Německu, Belgii, Španělsku, Spojených státech, Itálii (zde a v Rakousku se užívá ukořistěných Škodových houfnic 10 cm vz. 14), Polsku, Rumunsku, Jugoslavií, Turecku, Nizozemsku a Švédsku. Jedině Francie a Japonsko nemají lehkých houfnic. V obou těchto armádách se studuje a připravuje moderní materiál ráže 105 mm.

Hlídka automobilní přináší popis ruské konstrukce bezrámového automobilu. Mjr. ing. Vlad. Hájek.

Z CIZÍCH REVUÍ

a) Revues francouzské.

Revue militaire française.

Č. 80, 81, 82 (únor až duben 1928).

Pplk. Desmazes a mjr. Naumovič: Les victoires Serbes en 1914.

Je to pokračování bojů na srbské frontě v r. 1914, jež bylo uveřejněno v číslech R. M. F., září až listopad 1927.

Porážka, kterou utrpěla V. rak. armáda na Ceru, musila býti odčiněna, proto se armáda pod velením Potiorekovým připravovala k novému vpádu do Srbska. Za tím účelem byla VI. armá-

da posunuta více na sever a společně s V. armádou měla překročiti dolní tok Driny. Srbové byli na tuto akci připraveni. Přesto však sami podnikli akci útočnou přes Sávu do Srému, která byla provedena 1. armádou v síle 3 divisi.

Přechod začal 6. září 1914, a to u Mitrovice, Nového Sela a Ostrujnice. Akce se zdařila, vyjma neúspěch Timocké divise u Mitrovice, jejíž dva pluky byly zničeny. Zato ostatní části pronikly do prostoru mezi Sávou a Dunajem.

Tomuto přechodu a neúspěchu čelil Potiorek útokem přes Drinu, který za-